

JUBELCANTATE

Pater Antonellus Verschuere, ofm

Jef Tinel

Laat blijde nu klinken het jubellied aan dankbare harten ontsprongen.
Om al 't goede dat God hier ontbloeien liet, om al 't goed dat hier om zijn wil is geschied
zij den Heer nu lof toegezongen.
Laat innig nu ruischen met teeren klank voor de Moeder van smarten ons lied van dank
voor Haar die steeds blijft, als in 't verleden, de trouwe beschermster van Ruiselede.
Te Ruisleê, in 't vruchtbare Vlaanderland, viel een needrig zaad uit Gods milde hand.
En 't ontkiemde en gedijde met 's Heeren zegen,
overglansd door Gods zonne en gelaafd met Gods zegen.
En als storrem doorstriede het donkere land, beschutte Gods liefde de teedere plant,
tot ze werd de boom in wiens weidsche krone nu veel blijde voog'len des hemels in wonen,
zo wil het de Heer, dat need'rig en klein begint wat een hemelsch werk moet zijn.
Heil die vrome zielen in deemoed verborgen, die dit klooster stichtten in arbeid en zorgen.
Hun sterk geloof heeft op God vertrouwd, heeft op armoe en eenvoud zijn huis gebouwd.
Heil ook hen die in droeve als in blijde jaren de trouwe leiders en helpers waren.
Nu rijpt de vrucht van hun edel werk ten rijken zegen voor volk en Kerk.
Wat wordt er blij gewerkt, geofferd en gebeden,
door zusters, God gewijd, in 't stille Ruiselede.
In armoe die de ziel bevrijdt en richt naar God, ontdaan van aardse banden,
in vlekkeloze zuiverheid die God alleen het harte wel verpanden,
in need'rige gehoorzaamheid die eigen wil legt offerend in Gods handen.
En Jezus menig blomke vond hier bloeiend in 't genadelicht
en blijde zag Hij 't allen stond hun reinen kelk naar Hem gericht,
tot Hij ze plukte en heeft herplant in 't eeuwig zonnig hemelsch land.
Hier vond de jeugd in reine vreugd, in vroom gebed en christendeugd den weg naar schoon
en edel leven,
en wat hun Ruisleê heeft geleerd, blijft, hoe het leven wendt en keert, hun diep in 't hart
geschreven.
Hier vonden ouden rust na harden levensstrijd en blijden vree door moederzorg omgeven
in 't stille huis door christenliefde hun bereid, tot God hen riep naar immer zalig zalig leven.
In den dienst van armen en kleinen is weer 't woord in vervulling gegaan:
'Wat ge deedt aan den minste der mijnen, dat hebt ge aan mij gedaan.'
Dank zij den Heer, die 't christen Ruiselede met zijn genade heeft bezocht,
door wien dees' heil'ge kloosterstede tot heil van 't volk hier bloeien mocht.
En dankt nu blij de goede lieve Vrouwe, de bronne vol barmhartigheid,
Die immer bleef met teere liefde schouwen op 't vrome huis haar toegewijd.
Blijf ons nabij, o smartenrijke Vrouwe, op Uwe hulp blijft Ruisleê steeds vertrouwen.
Blijf ons nabij, o smartenrijke Vrouwe, op Uwe hulp blijft Ruisleê steeds vertrouwen.
Blijf ons nabij, o smartenrijke Vrouwe, blijf ons nabij, blijf ons nabij, blijf ons nabij, o
smartenrijke Vrouwe.
Blijf ons nabij, o smartenrijke Vrouwe, po Uwe hulp blijft Ruisleê steeds vertrouwen.
Het blijv' Uw erf in tijd en eeuwigheid. Het blijv' uw erf, het blijv' Uw erf in eeuwigheid.